

[Arne Melchior]

løsning i denne forståelse, altså af palæstinaensernes ret til selvbestemmelse, nærer jeg da ikke et sekund tvivl om.

Så havde hr. Lasse Budtz et svar på mine spørgsmål. Jeg må sige, at det er en af de største skuffelser, jeg har haft længe. Jeg er naturligvis taknemlig for, at formanden og hr. Lasse Budtz gjorde opmærksom på, hvad der er skik og brug i dette folketing. Som formand for kulturudvalget udfører hr. Lasse Budtz et parlamentarisk, synes jeg, meget dygtigt arbejde, og som hans næstformand har jeg et udmærket samarbejde med ham, men at jeg skulle opleve, at formanden for kulturudvalget skulle falde et medlem af dette ting i ryggen ved at fortælle noget, som vedkommende har fortalt ham privat og som en venlighed, nemlig 48 timers varsel om, at dette ikke kunne undgå at blive fremdraget her i dag! En sådan venlighed – der er ikke sket mig nogen skade ved hr. Lasse Budtz' oplysning – er bare simpelt hen så utilstedelig, at hvis ikke der falder en undskyldning, så sætter hr. Lasse Budtz sig uden for meget af det gode selskab, han burde kunne færdes i. Men det er altså uimodsagt, at hr. Lasse Budtz i breve til kongresmedlemmer i USA underløber den danske regerings Mellemøstpolitik. Jeg siger ikke, at det er bekræftet, at det er sket, men det er uimodsagt, efter at hr. Lasse Budtz havde hørt indholdet af dette brev læst op i telefonen. Det er altså pr. post nået frem til Washington. Man skulle tro, at den udmærkede association, som hr. Lasse Budtz er medlem af, og som jeg sikkert også kunne være medlem af, hvis jeg var blevet indbudt til det, også havde sendt en kopi til hr. Lasse Budtz. Men der må være visse grunde til for hr. Lasse Budtz at melde sig ud, siden man misbruger hans navn på en slig måde, at man ikke engang giver ham at læse det, som man forlanger at han skal lægge navn til.

Jeg mener ikke, at socialdemokratiet kan være tjent med at have en politisk ordfører, der tilkendegiver over for parlamentsmedlemmer i andre lande, uden at ville stå klart og redeligt ved det over for sit parti og over for offentligheden i Danmark, et synspunkt, som altså er i modsætning til det synspunkt, som regeringen forfægter med stor dygtighed i øvrigt.

Om dagsordenerne skal jeg sige, at det giver sig selv, at vi stemmer for den dagsor-

den, som vi er medforslagsstillere til. Den af hr. Ib Christensen foreslåede dagsorden opfatter jeg som en spøg, og med hensyn til den af hr. Arentoft foreslåede dagsorden har jeg tidligere meddelt, at vi har sympati for indholdet af den, men som andre partier føler vi ikke, at den udenrigspolitiske debat bør benyttes til et sådant ærinde.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg skal nøjes med at kommentere de fremsatte dagsordensforslag.

VS agter at støtte det forslag, der er stillet af hr. Arentoft. Vi mener selvfølgelig, at olie-købskontrakten skal lægges frem ikke bare for folketinget, men også for offentligheden, fuldstændig på linje med, hvad vi mente om gaskontrakten, der blev indgået mellem D.O.N.G. og DUC i sin tid. Den mente vi også skulle offentliggøres.

Med hensyn til det af hr. Ib Christensen stillede dagsordensforslag vil vi også stemme for det, selv om vi nok mener, at det har en lidt blød formulering.

Hr. Lasse Budtz' dagsorden vil vi ikke stemme for, og jeg håber sandelig ikke, at det er ved at blive en mani hos hr. Lasse Budtz, at han, hver gang vi har udenrigspolitiske debatter, skal have bekræftet Danmarks tilhørsforhold til NATO, som om det ikke allerede var bekræftet i hoved og røv.

Formanden:

Jeg håber, jeg hørte forkert.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det ved jeg søreme ikke.

Formanden:

Fordi man er taktløs, behøver man jo ikke at være det fra folketingets talerstol.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg beklager, jeg tror ikke, formanden hørte forkert.

Formanden:

Så beklager jeg, og så vil jeg meget indstændigt opfordre til at fortsætte med selve indlægget, ellers bliver ordet frataget taleren. – Simpelheder frabedes.